

Dierproeven.

Er worden in Nederland veel dierproeven gedaan, te veel. In dit stuk wil ik wat aandacht geven aan twee hondenrassen die alle twee gebruikt worden. In de wetenschap dat er jaarlijks meer dan 600.000 dieren worden gebruikt en dat honden een kleine groep zijn in deze duizenden slachtoffers. Er worden eer muizen en ratten gebruikt en daar kom ik later nog wel op terug.

Een kleine duizend honden hebben ze gebruikt tot nu toe. Een kleine duizend honden zinloos afgeslacht in naam van de wetenschap. Beagles en labradors. Opgeofferd op het altaar van de wetenschap. In Maastricht heeft deze ellende zich afgespeeld en speelt deze ellende zich nog steeds af. De universiteit van Maastricht mag dan redelijk jong zijn ze hebben voldoende ervaring in het afslachten, sorry onderzoek doen, van en op honden. De Universiteit van Maastricht werd in 1976 opgericht als Rijks Universiteit Maastricht. Even als vergelijking de Universiteit van Leiden werd al in 1575 en is daarmee de oudste van Nederland. (De universiteit waar ik mijn opleiding heb genoten en dus academisch (mis) vormt ben is van 1880)

Maar we hadden het over Maastricht en de honden die daar gebruikt worden, of misbruikt zoals ik daar naar kijk.

Even vorstellen de Beagle:



Een hond die graag gebruikt wordt in allerlei dierproeven. En waarom, om zijn zachte karakter. Een Beagle zal niet snel een onderzoeker bijten, is eigenlijk een slachtoffer van zijn eigen zachte karakter. En een Beagle is niet zo heel groot dus makkelijk te houden en te hanteren.

Maar na jaren onderzoek gedaan te hebben op deze honden kwamen ze er in Maastricht achter dat een Beagle door zijn geringe grootte niet het overeenkomsten vertoonde met de mens. En dus werd er gezocht naar een ander hondenras. Immers iedereen weet dat een hondenhart heel veel overeenkomsten heeft met een mensenhart. (voor diegene die dit daadwerkelijk geloofd dit is sarcasme) En dus werd na een uitgebreide zoektocht besloten om over te gaan op de Labrador. Men kwam er achter dat een Beagle toch niet zo erg op een mens lijkt als ze graag zouden willen, en dat al na een jaar of zestien. Hou in gedachten dat de westerse wetenschap tot midden jaren negentig geen verschil zag tussen mannen en vrouwen. Dus na zestien jaar is wel heel erg snel.

Zagen ze maar in dat er verschillen zijn tussen mens en dier. Dat er inderdaad veel overeenkomsten zijn maar ook heel veel verschillen. Zagen ze maar in dat er andere methodes zijn.

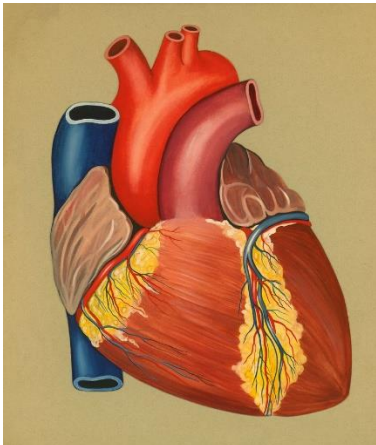
De labrador.



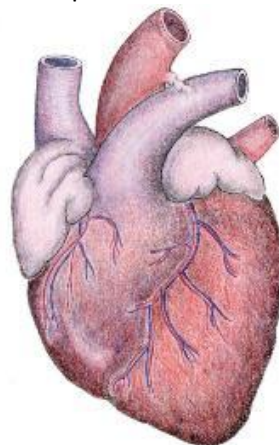
Inderdaad een beduidend groter hondenras. Maar nog altijd een zachtaardig dier dat niet zo snel zal uithalen naar de wetenschapper. Volgbaar en gehoorzamer dan de Beagle. Wat ze in de wetenschap een win, win situatie noemen. Ik weet niet welke kleur ze gebruiken trouwens, ik ga er van uit dat ze alle kleuren gelijkmatig misbruiken.

En waarom worden deze honden gebruikt.

Om onderzoek te doen naar hartafwijkingen in opdracht van de Nederlandse Hartstichting.

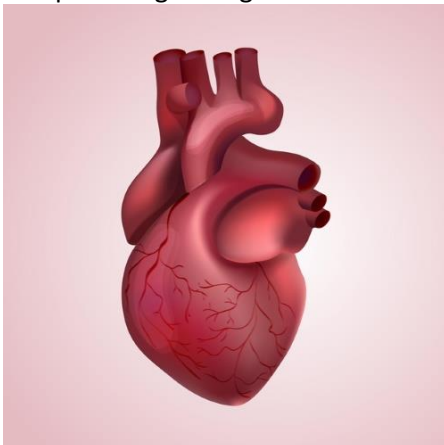


Mensenhart



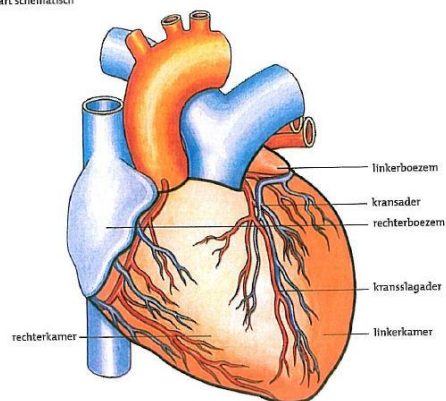
Hondenhart

Zo op het oog weinig verschillen. En even een vergelijking met een aap en een varken.



Apenhart, toch anders

Hart schematisch



Varkenshart, Google dat niet als vegetariër of veganist.

Er is ooit gekozen voor de hond omdat deze het meest op een mensenhart lijkt en zo op het oog als we het vergelijken met een aap en een varken, twee dieren die ook vaak gebruikt worden, dat klopt de overeenkomst redelijk.

Er worden elk jaar ongeveer een veertig honden gebruikt.

Zijn dat dan allemaal honden met een aangeboren hart afwijking, nee. Het gaat hier om gezonden honden die speciaal voor dit doel gefokt worden.

Om een middel te vinden tegen welke hartziekte dan ook, nogmaals in opdracht van de Nederlandse Hartstichting en later de Britse variant daarvan, krijgen gezonden honden op de operatie tafel een hartafwijking chirurgisch toegediend. Een lekkende boezem of kamer, een gescheurde Aorta of wat voor afwijking er maar gevonden kan worden.

Vervolgens worden sommige honden met rust gelaten als nulmeting. Andere honden krijgen ofwel medicijnen ofwel een pacemaker toegediend. Daarna wordt er gekeken of de middelen werken en of er verschil is met de behandelde honden en de zwakke net behandelde honden. Zeer weenschappelijk en dat al jaren. Jaar in jaar uit dezelfde testen.

En na een van te voren vast gestelde tijd worden de honden gedood en tijdens de autopsie wordt gekeken naar het resultaat van de medicijnen of de pacemaker.

Wel een grappig detail de plek waar de dieren worden gedumpt ligt tegenover het terras van het studenten restaurant. Lekker in de zomer ruiken en kijken naar de dode dieren die hun leven lieten voor de wetenschap.

Jaren lang worden de dieren op dezelfde manier behandeld en inderdaad er is een kennis opgedaan over hartafwijkingen en hoe deze te behandelen. Maar dat rechtvaardigt niet de hoeveelheid honden die jaarlijks worden opgeofferd. En natuurlijk zijn er mensen gered die geboren zijn met een hartafwijking of die later in hun leven hartklachten kregen. Het heeft ons inzicht gegeven en behandelmethodes. Het heeft de wetenschap zelfs den inzien dat er een verschil is tussen man en vrouw, wat detecteren en behandelen van hartproblemen. Allemaal goede zaken en toch. Dieren gebruiken om mensen te helpen, zelfs als ik deze zin opschrijf voelt het al niet goed aan. Inmiddels hebben de honden ons een hoop inzicht gegeven, zoveel dat ze eigenlijk niet meer nodig zijn. We kunnen computer modellen gebruiken om een 3d hart te printen en daar onderzoek naar te doen.

Maar er is meer. De Britse hartstichting laat hier in Maastricht onderzoek doen, maar er zijn meer onderzoeksinstituten die dezelfde materie aanpakken. Een betere wereldwijde samenwerking kan al een heel groot deel van de proefdieren overbodig maken.

Een betere en strengere regelgeving omtrent het gebruik van proefdieren is de eerst stap. Geen onnodig onderzoek doen waarvan de resultaten al vast staan omdat er ooit een zelfde onderzoek is geweest.

Als laatste de bevolking op de hoogte brengen wat er allemaal gebeurt, een bewustzijn dat er dieren onnodig lijden om onze gezondheid te verbeteren. Dieren die eerst geprepareerd moeten worden om ok maar een beetje op ons te lijken.

En als laatste regelmatig de bekende dierproefcentra op de hoogte brengen van ons ongenoegen.

Ook wij hebben als ADC daar regelmatig gestaan om aan te geven dat sommige zaken gewoon niet kunnen. Dit was zo bedreigend voor de medewerkers dat zij de honden niet meer uit durfde te laten op het veld. En inderdaad het was dan ook een hele gevaarlijke groep.

Hoe halen de wetenschappers het rouwen in hun hoofd dat zij de gebruikte honden überhaupt konden uitlaten. De dieren waren te verzwakt om te lopen laat staan te rennen. Verzwakt door operaties.



(Foto's afgehaald van de facebook pagina van mijn vriend en medeactivist Aloysius (Wies) Maes. Een dierenvriend zoals er maar weinig zijn.)

Conclusie van dit betoog;

GEbruik EN MISBRUIK GEEN HONDEN VOOR ZINLOOS ONDERZOEK.

Als we de wetenschap voor uit willen helpen verbied dat de dierproeven en laat ze zoeken naar alternatieven.